

vilde have Hvide Sande-Kanalen og have Nymindégabløbet, end han vilde have et Udløb ved Skodbjergene og Nymindégab lukket. Saaledes var Forholdet paa dette Tidspunkt, og derfor var det i Virkeligheden et Slags Kompromis, naar vi flyttede Løbet fra Skodbjerg til Hvide Sande mod til Gengæld at holde Nymindégab aabent. Men nu er der vundet den Erfaring i de forløbne Aar, at Løbet ved Nymindégab ikke kan holdes aabent, at det i hvert Fald kun kan ske med uhyre store Bekostninger. Vi have nu en Sandpumper liggende der, og saa vidt jeg erindrer, koster den 36,000 Kr. aarlig, men det har vist sig, at denne Sandpumper trods denne store Udgift ikke er i Stand til at holde Løbet aabent. Saa den Erfaring er i hvert Fald vundet, at for saa vidt der skal være et Udløb fra Ringkøbing Fjord, vil Nymindégabstrømmen neppe kunne holdes aaben, den vil tilsande. Denne Erfaring er for saa vidt ogsaa vundet fra Sydpartiets Side, som det nu nok vil gaa med til et Udløb fra Ringkøbing Fjord til Vesterhavet, men samtidig holder paa, at Nymindégabstrømmen skal afdæmmes. Jeg maa ogsaa her pege paa, at hvis man fra Sydpartiets Side i 1908 havde indtaget samme Standpunkt, som man indtager nu, var man rimeligvis ikke kommen til Hvide Sande, men havde rimeligvis holdt sig til Skodbjerg. Ogsaa i den Adresse, som nu er indsendt fra Sydpartiets Side, sige de, hvor de anholde om, at Hvide Sande-Kanalen maa blive lukket, samtidig med at de faa et nyt Udløb: „Dette nye Udløb andrage vi om at faa tilvejebragt imellem Skodbjerg og Hegnet”. I denne Udtalelse synes der dog at ligge, at de eventuelt kunne gaa saa langt mod Nord som til Skodbjerg, og det var netop ved Skodbjerg, at der i 1907 var fremsat Forslag om at foretage Gennemgravningen.

Den højtærede Minister har fremsat den Tanke, at det vil være rigtigt at nedsætte en Kommission til Overvejelse af dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) har udtalt sig imod denne Kommission, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard), fandt han heller ikke, at en saadan Kommission var nødvendig. Jeg skal hertil sige, at det dog forekommer mig, at en saadan Kommission i alle Tilfælde ikke vil

kunne skade. Jeg tror nemlig ikke, at nogen i dette Øjeblik, naar det kommer til Stykket, er i Stand til at tage sit Standpunkt med Hensyn til, hvad man skal gøre i dette Forhold, om man skal lukke Udløbet ved Hvide Sande eller grave et nyt Udløb, og hvor man saa skulde grave dette nye Udløb. Ja, det ærede Medlem fra Varde har sit Standpunkt, og det ærede Medlem fra Slagelse har maaske ogsaa sit, men jeg føler mig overbevist om, at Flertallet af Tingets Medlemmer ikke er fuldstændig klar over, hvad man i Virkeligheden bør gøre vedrørende dette Spørgsmaal. Jeg tror derfor, at det kunde have sin Betydning, at der blev nedsat en Kommission bestaaende ikke alene af Vandbygningsvæsenets Folk, men der maatte ogsaa tilforordnes en saadan Kommission Repræsentanter, ikke fra de paagældende Fiskere derovre, og ikke fra de paagældende Landboere, men Repræsentanter, der i nogen Grad forstod sig baade paa Fiskeri og paa Landbrug. Jeg tror, at de Kommissioner, vi hidtil have haft, i noget for høj Grad have savnet netop disse Elementer. Jeg skal som sagt ganske overlade til den højtærede Minister, hvad han i saa Henseende vil gøre, men da vi alligevel neppe inden denne Rigsdagssamlings Udløb blive i Stand til at tage endeligt Standpunkt dette Spørgsmaal vedrørende, tror jeg, at det, naar alt kommer til alt, maaske var fornuftigst at lade nogle Mænd træde sammen, som vare upartiske, og som kunde give os en objektiv Fremstilling af det hele Forhold, inden den endelige Afgørelse træffes i dette Spørgsmaal.

Laust Jensen: Det gør mig ondt, at den højtærede Trafikminister ikke var i Stand til at slutte sig til det Ændringsforslag, som jeg sammen med to andre Medlemmer har stillet om en Forhøjelse af Bevillingen til Funder-Bramminge-Banen med 100,000 Kr. Den højtærede Minister henviste til den meget ugunstige finansielle Tilstand, hvori Staten for Tiden befinder sig. Jeg skal være den sidste til at bestride, at Statens økonomiske Forhold for Øjeblikket ere mindre gunstige, men jeg tror dog ikke, at disse ugunstige økonomiske Forhold for Staten kunne være tilstrækkelig Begrundelse for den højtærede Minister til at modsætte sig den lille Bevilling paa